

przedmuchiwanie rur płomiennych w kotłach parowych;

ręczne ładowanie węgla na parowóz;

prace przy wylewaniu panewek.

65. W żegludze śródlądowej:

prace palaczy na statkach na paliwo stałe;

prace sterników na statkach o ręcznym sterze.

66. W żegludze morskiej:

prace na statkach w dziale maszynowym, jak: maszynistów i ich pomocników, palaczy;

prace w dziale pokładowym z wyjątkiem obsługi radiowej i nawigacyjnej.

67. Prace nurków.

68. Czynności kierowców na samochodach ciężarowych o tonażu ponad 2,5 tony oraz w autobusach o liczbie miejsc ponad 14, z wyjątkiem trolleybusów.

69. Kobietom w ciąży i kobietom karmiącym:

prace we wszelkiego rodzaju pojazdach mechanicznych, znajdujących się w ruchu.

XV. Służba zdrowia.

70. Prace dezynfekcyjne i dezynsekcyjne przy użyciu chemikaliów trujących.

71. Kobietom w ciąży — prace przy obsłudze aparatów Roentgena i przy użyciu ciał promieniotwórczych.

XVI. Gospodarka komunalna.

72. Oczyszczanie dołów kloacalnych, oczyszczanie sieci kanalizacyjnej.

97

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 28 lutego 1951 r.

w sprawie rygorów za niewykonanie zobowiązań w planowym skupie zboża oraz przesunięcia terminu płatności zaliczki na podatek gruntowy za rok 1951 dla niektórych grup podatników podatku gruntowego.

Na podstawie art. 10 ust. 2, art. 13 ust. 2 i art. 14 ustawy z dnia 28 czerwca 1950 r. o podatku gruntowym (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 250) zarządza się, co następuje:

§ 1. Podatnikom, opłacającym za rok 1950 podatek gruntowy od łącznej podstawy opodatkowania ponad 10.800 zł w stosunku rocznym, którzy w terminie do dnia 10 marca 1951 r. nie dostarczą sami zboża w ilości, ustalonej im w ramach zaliczki na podatek gruntowy za rok 1951 płatnej w życie, ruchome stawki podatkowe podwyższa się o 15% przy wymiarze podatku gruntowego za rok 1951.

§ 2. 1. Podatnikom, opłacającym za rok 1950 podatek gruntowy od łącznej podstawy opodatkowania do 10.800 zł w stosunku rocznym, termin dostawy zboża, określony w § 3 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 stycznia 1951 r. w sprawie obowiązku uiszczenia zaliczki na podatek gruntowy za rok 1951 (Dz. U. R. P. Nr 2, poz. 10), przedłuża się do dnia 10 marca 1951 r.

2. Upoważnia się prezydium gminnych (miejskich) rad narodowych do podwyższenia przy wymiarze podatku gruntowego za rok 1951 ruchomych stawek podatkowych w granicach do 15% podatnikom, określonym w ust. 1, którzy w ulgowym terminie do dnia 10 marca 1951 r. nie dostarczą zboża w ramach zobowiązań, wynikających z planowego skupu ziemniaków ze zbiorów roku 1950.

§ 3. Wysokość zobowiązań w zbożu z tytułu zaliczki na podatek gruntowy za rok 1951 ustalają prezydium gminnych (miejskich) rad narodowych dla każdego gospodarstwa rolnego na podstawie rejestrów oraz dowodów dostarczonych przez punkt skupu.

§ 4. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrom: Finansów, Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Handlu Wewnętrznego.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1951 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

98

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 28 lutego 1951 r.

w sprawie wywozu mienia ruchomego z obszaru Ziemi Odzyskanych.

W związku ze zniesieniem zakazu wywozu mienia ruchomego z obszaru Ziemi Odzyskanych stwierdzono godzącą w interesy mas pracujących spekulację tym mieniem.

Wobec tego na podstawie art. 66 dekretu z dnia 13 czerwca 1946 r. o przestępstwach szczególnie niebezpiecznych w okresie odbudowy Państwa (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 192) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zawiesza się aż do odwołania moc obowiązującą rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 3 stycznia 1951 r. w sprawie wywozu mienia ruchomego z obszaru Ziem Odzyskanych (Dz. U. R. P. Nr 2, poz. 11).

§ 2. Ustanowiony rozporządzeniem Ministra Ziem Odzyskanych z dnia 17 lutego 1948 r. (Dz. U. R. P. Nr 11, poz. 82 oraz Nr 49, poz. 376) zakaz wywozu mienia ruchomego poniemieckiego z Ziem Odzyskanych pozostaje w mocy.

§ 3. Przepis § 2 nie ma zastosowania do wywożonego z obszaru Ziem Odzyskanych mienia ruchomego poniemieckiego:

- 1) będącego w posiadaniu władz, przedsiębiorstw, zakładów i innych instytucji państwowych oraz społecznych jak również przedsiębiorstw pozostających pod zarządem państwowym, z tym jednak, że wywóz maszyn i urządzeń przemysłowych,

może nastąpić jedynie po uzgodnieniu z prezydium wojewódzkiej rady narodowej;

- 2) stanowiącego własność osób opuszczających obszar Ziem Odzyskanych na podstawie przeniesienia służbowego przez władze centralne.

§ 4. Stwierdzenie charakteru mienia, o którym mowa w § 3 pkt 2, i wydawanie odpowiednich zezwoleń na wywóz należy do zakresu właściwości prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

§ 5. W wyjątkowo uzasadnionych przypadkach prezydium wojewódzkiej rady narodowej może udzielić zezwolenia na wywóz mienia osobom nie wymienionym w § 3 pkt 2).

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

99

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 19 lutego 1951 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia o opłatach w postępowaniu przed sądem rejestrowym.

Na podstawie art. LX § 1 przepisów wprowadzających kodeks handlowy (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr 57, poz. 503 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 8 sierpnia 1946 r. o opłatach w postępowaniu przed sądem rejestrowym (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 41, poz. 245 i z 1947 r. Nr 24, poz. 95) wprowadza się zmiany następujące:

- 1) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. W postępowaniu przed sądem rejestrowym pobiera się następujące opłaty:

- 1) wpis,
- 2) opłatę rejestrową,
- 3) opłatę kancelaryjną“.

- 2) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Jeżeli rozporządzenie niniejsze nie stanowi inaczej, w postępowaniu przed sądem rejestrowym należy stosować odpowiednio art. 1—3, 5—39, 112 i 113 przepisów o kosztach sądowych w sprawach cywilnych“.

- 3) W § 3 wyrazy „kupiec, którego“ zastępuje się wyrazami „strona, której“.
- 4) W podtytule: „Wpis i opłata stosunkowa“ skreśla się wyrazy „i opłata stosunkowa“.
- 5) W § 5 zastępuje się wyrazy „opłatę stosunkową“ wyrazami „wpis stosunkowy“ oraz kwoty 300 zł przeliczone na kwotę 9 zł — kwotą 18 zł.

- 6) § 7 otrzymuje brzmienie:

„§ 7. Wpis stały w wysokości 18 zł pobiera się od:

- 1) rewizji,
- 2) skargi o wznowienie.

Od zażalenia pobiera się wpis stały w wysokości 12 zł“.

- 7) W § 8 ust. 1 oraz w § 9 i 10 kwotę 1.000 zł przeliczoną na kwotę 30 zł zastępuje się kwotą 60 zł, a w § 8 ust. 2 kwotę 600 zł przeliczoną na kwotę 18 zł zastępuje się kwotą 45 zł.
- 8) W § 12 kwotę 500 zł przeliczoną na kwotę 15 zł zastępuje się kwotą 30 zł.
- 9) W § 14 zastępuje się:
 - a) w pkt 1 kwotę 2.000 zł przeliczoną na kwotę 60 zł — kwotą 120 zł,
 - b) w pkt 2 i 4 kwoty 500 zł przeliczone na kwotę 15 zł — kwotą 30 zł,
 - c) w pkt 5 kwotę 250 zł przeliczoną na 7.50 zł — kwotą 15 zł, kwotę 300 zł przeliczoną na 9 zł — kwotą 18 zł, kwotę 150 zł przeliczoną na kwotę 4.50 zł — kwotą 9 zł i kwotę 200 zł przeliczoną na kwotę 6 zł — kwotą 12 zł.
- 10) W § 15 kwotę 900 zł przeliczoną na kwotę 27 zł zastępuje się kwotą 60 zł.
- 11) W § 16 ust. 1 kwotę 200 zł przeliczoną na kwotę 6 zł zastępuje się kwotą 15 zł, a kwoty 100 zł przeliczone na kwotę 3 zł — kwotą 6 zł oraz skreśla się ust. 2.